

Hoezo bang voor de wolf?

Marjolijn Veenstra

Beller: “Mevrouw, wat zou u doen als de wolf in uw tuin stond?”

Ik: “Niet veel, want de wolf is een schuw dier en mensen hoeven niet bang te zijn voor de wolf.”

De beller probeert het nog eens.

Beller: “Maar u bent toch zeker ook wel tegen de wolf?”

Ik: “Ik ben vooral voor een gezond ecosysteem en daar hoort de wolf gewoon bij.”

“U houdt toch ook van dieren?”

Het is even stil aan de overkant... maar ik hoor een kleine zucht... de laatste poging komt er nu aan.

Beller: “U gaat echt veel te ver, we moeten onze schapen beschermen tegen dit beest! Dat vindt u toch ook? U houdt toch ook van dieren?”

Kijk, nu komen we tot het punt.

Ik: “Van dieren houden betekent ook dat we ze niet zouden moeten opeten. En ze vooral beschermen met goed werkende wolfwerende hekken. Het is de mens die vooral de beest uithangt.”

Tuut... tuut... tuut...

En weg is de beller. De volgende hangt alweer aan de lijn.

Het is de dag nadat de wolf in Wapse is doodgeschoten. Een wolf die door een ‘goed’ wolfwerend hek kwam en uiteindelijk werd doodgeschoten.

Het riep veel emoties op... waarin de hetze tegen de wolf ook oplaaide en het pijnlijk duidelijk werd dat het Roodkapjesyndroom in Nederland nog zeer levendig is.

Soms is het toch de mens die de wolf in schaapskleren is.